

χέσιμο

χέσιμο, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. χέζω + κατάλ. -ιμο], το χέσιμο. **1.** το ακατάσχετο υβρεολόγιο ή η πολύ αυστηρή επίπληξη: «του άρχισε τέτοιο χέσιμο, που δεν μπόρεσε ν' ανοίξει στιγμή το στόμα του ο άλλος» **2.** η περιφρονητική στάση: «τουλάχιστον από σένα που σε βοήθησα τόσες φορές, δεν περίμενα τέτοιο χέσιμο!». **3.** ο μεγάλος φόβος: «να τον δεις εσύ χέσιμο, κάθε φορά που περνάει βραδιάτικα έξω από νεκροταφείο!». Από το ότι έχει παρατηρηθεί πως σε περίπτωση μεγάλου φόβου, το άτομο τα κάνει επάνω του. Υποκορ. **χεσιματάκι, το**.

- έφαγα ένα χέσιμο, με έβρισε κάποιος ακατάσχετα, με επέπληξε πολύ αυστηρά: «έφαγα ένα χέσιμο απ' τη μάνα μου, που της έσπασα το καλό της το σερβίτσιο, που ήταν όλο δικό μου».

- ο γέρος ή από πέσιμο (πάει) ή από χέσιμο, βλ. λ. γέρος.

- πάει για χέσιμο, **α.** ειρωνική απάντηση ή απάντηση αδιαφορίας στην ερώτηση κάποιου πού πήγε ο τάδε ή πού είναι ο τάδε. **β.** απάντηση που δίνουμε στην ερώτηση κάποιου πού πήγε ο τάδε ή πού είναι ο τάδε, όταν δε θέλουμε να του αποκαλύψουμε πού πραγματικά πήγε ή πού είναι. Για συνών. βλ. φρ. τον πήραν στην αεράμυνα, λ. αεράμυνα.

- του πατώ ένα χέσιμο, βλ. φρ. του ρίχνω ένα χέσιμο.

- του ρίχνω ένα χέσιμο, τον βρίζω ακατάσχετα, τον επιπλήττω πολύ αυστηρά: «μόλις έμαθε πως ο τάδε ενόχλησε την αδερφή του, πήγε και του 'ριξε ένα χέσιμο, που ακούστηκε σ' όλη τη γειτονιά».

- του τραβώ ένα χέσιμο, βλ. φρ. του ρίχνω ένα χέσιμο.